

Sammendrag Hildur Solheim

Hildur Solheim (f. 1934) vokste opp som bondejente på Askøy. Moren hennes døde da hun bare var seks uker gammel. Faren jobbet på valseverket i Bergen. Det var bestemoren hennes som tok seg av henne. Hun skildrer barndommen som en tid med mye frihet, lek, glede og sterkt fellesskap, selv under krigen. De tyske soldatene var vennlige mot barna. Helt uten dramatikk var krigstiden dog ikke. Hildur forteller om et bombetokt, hvor hun og mange andre måtte søke tilflukt i en felles potetkjeller. De kom seg heldigvis uskadet fra det.

Etter folkeskolen begynte Hildur å jobbe på sildefabrikk. Dette yrket skulle hun være innom senere i livet også. Det var foredling og hermetisering det gikk i. Fisk kom inn om morgenen, den ble røykt og dampet, lagt på boks, pakket, og sendt ut i verden. Deler av produksjonen gikk til Verdens matvareprogram (WFP), som distribuerte den norske silden der folk var rammet av sult og krig.

Et besøk til tannlegen gav livet en ny vending. Tannlegetimen ble, til Hildur sin overraskelse, et jobbintervju, som endte med at hun ble ansatt som hushjelp i tannlegen sitt hjem på Nygårdshøyden. Der var hun flere år, fikk innblikk i hvordan de mer bemedlede levde, og fikk satt sine matlagingsferdigheter på prøve. Til slutt giftet hun seg med sin kjæreste, de flyttet for seg selv og fikk 5 barn. Hun var med sine barn gjennom hele oppveksten deres. På samme måte som hun selv ble oppdratt, involverte hun barna i husholdningen sine gjøremål. Hun var også med å stifte et skolekorps, til glede for bygda sine barn og voksne. Den dag i dag lever Hildur fremdeles gårdslivet, og holder kalv og sau.

Jonas Rudjord